

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **I. P.,**
bytem ,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
Křížová 1292/25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 9. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 10. 9. 2021, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky, a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, kterým byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.
2. V žalobě uvádí, že napadené rozhodnutí vycházelo z posudku o invaliditě ze dne 1. 9. 2021, dle kterého rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je onemocnění dle kapitoly VI položky 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity. K tomuto závěru lékařka došla na základě hodnot EDSS, aniž by vyhodnotila

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

ostatní posudkově významné parametry stanovené pro příslušnou položku. Nebyl vůbec hodnocen stav funkčních systémů – pyramidového, mozečkového, senzitivního, zrakového, kmenového. Nebyla hodnocena funkce sfinkterů, schopnost chůze, stání, nebyl hodnocen dopad zjištěných skutečností na celkovou výkonnost atd. Posudek dle žalobkyně neodpovídá náležitostem, které by měl mít ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Ads 202/2016-29 ze dne 13. 12. 2018. Zaměřil se pouze na jeden parametr a ostatní ignoroval. To, že jsou u žalobkyně dopady závažnější, než by odpovídalo hodnotám EDSS, je soustavně dokládáno lékařskými zprávami. Jejich shrnutí obsahuje nově lékařská zpráva VFN v Praze Neurologické kliniky ze dne 27. 10. 2021. Žalobkyně pobírala invalidní důchod pro invaliditu III. stupně poměrně dlouhou dobu. Stupeň byl změněn na základě hodnocení pouze jednoho parametru z několika předepsaných parametrů a bez bližšího rozboru dřívějších posudků. Změna III. stupně na I. je podle žalobkyně i v tomto kontextu nepřesvědčivá a nesprávná. V rozhodnutí o námitkách jsou citovány pouze částečné pasáže jednotlivých lékařských zpráv, v citaci zprávy z psychiatrie je dokonce použit úryvek, který popisuje jiného pacienta. Dle žalobkyně je třeba posoudit zdravotní stav komplexně a na základě relevantních informací. Diagnóza, kterou trpí, je nevyléčitelné onemocnění, svou podstatou progresivní, nedochází ke zlepšení. Naopak je patrné zhoršení zdravotního stavu, dle přiložených lékařských zpráv se nedoporučuje zvýšení fyzické ani psychické zátěže, což by změna stupně invalidity vyžadovala. Žalobkyně trpí mnoha obtížemi, které se projevují v běžném životě. V okamžiku zvýšení zátěže dochází ke zhoršení zdravotního stavu, křečovým stavům, trpí ještě většími bolestmi, zhorší se možnost chůze, stabilita, trpí brněním končetin a obličeje, musí zůstat několik dní v klidu, aby se zlepšilo. K současnému zdravotnímu stavu žalobkyně uvedla, že trpí hodinovými křečemi do břicha a nohou, obtížně udržuje stabilitu. Potýká se s problémem „těsné kůže“ nebo „podkolenek“, brní jí ruce a nohy, má sníženou citlivost a pocit silných gumových rukavic. Brní jí v obličeji. Chůze je obtížná, žalobkyně padá. Trápí ji také potíže se zrakem.

3. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
4. Soud ve věci rozhodl bez jednání a vyšel z následujících právních předpisů.
5. Podle § 39 odst. 1 ZDP: *„Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“*
6. Podle § 39 odst. 2 ZDP: *„Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.“*
7. Podle § 39 odst. 3 ZDP: *„Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“*

8. Podle § 39 odst. 4 ZDP: „*Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*“
9. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
10. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně si soud vyžádal u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze (dále jen „Posudková komise“) odborný lékařský posudek. Posudková komise v posudku ze dne 6. 4. 2022 shledala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž se jednalo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Vznik stavu 30. 4. 2021.
11. V daném případě posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře z oboru neurologie jednoznačně vymezila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně. Při vypracování posudku vycházela komise ze spisové dokumentace PSSZ LPS pro Prahu 23 Jižní Město, spisu z námitkového řízení, soudní spisové dokumentace včetně lékařských nálezů přiložených k žalobě.
12. K datu vydání napadeného rozhodnutí se podle komise jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo postižení dle kapitoly VI položky 6c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti o 50%. Posudková komise zvolila na rozdíl od první instance a posudkového lékaře ČSSZ tuto položku, tj. jde středně těžké funkční postižení, nikoli položku 6b), tj. lehké funkční postižení, neboť k datu vydání napadeného rozhodnutí dokladováno trvalé postižení neurologických funkčních systémů na úrovni EDSS skóre 4,5, bez předpokladu zlepšení. Byla schopna chůze do přibližně 300m bez odpočinku. Chronické demyelinizační onemocnění zahrnovalo postižení motorických funkcí končetin s mírným oslabením svalové síly horních a dolních končetin, spasticitou dolních končetin, postižení povrchového i hlubokého cití všech končetin, zvláště akrálně, přitomno bylo mírnější postižení mozečkových funkcí ve smyslu zhoršené koordinace pohybu a mírné postižení

funkce svěračů. Funkční postižení vedlo k poklesu celkové výkonnosti při běžném zatížení, k omezení některých denních aktivit a bylo na rozmezí položky 6b a 6c, tj. horší, než by odpovídalo horní hranici položky 6b, blíží se spíše postižení uvedenému v položce 6c. S ohledem na funkční postižení horší, než odpovídalo položce 6b a s přihlédnutím k dalším zdravotním postižením, tj. úzkostně depresivní poruše, poruše imunity a stavu po hluboké žilní trombóze, která ve svém souběhu vedou k poklesu pracovní schopnosti větší, než by odpovídalo míře poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny, zvolena položka 6c. Po zvážení všech posudkově významných skutečností nebyl shledán důvod pro zvýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 citované vyhlášky. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní ve druhém stupni. Datum vzniku stanoveno na 30. 4. 2021. Žalobkyně byla schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na fyzické schopnosti, s menšími nároky na duševní funkce, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Byla schopna vykonávat práce administrativního charakteru převážně vsedě na kratší pracovní úvazek, schopna rekvalifikace.

13. Posudek obsahuje veškeré náležitosti, soud jej považuje za úplný a řádně odůvodněný. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobkyně, jako i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně není žádných pochyb. Soud proto z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 6. 4. 2022 při rozhodování vyšel. Komisi byly zohledněny i doložené lékařské nálezy. Pokud dle posudku byla žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, přičemž šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP, pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven o 50 %, je žalobou napadené rozhodnutí dotčeno vadou nezákonnosti, resp. nesprávně zjištěného skutkového stavu, proto jej soud podle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
14. V novém rozhodnutí je Česká správa sociálního zabezpečení povinna dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobkyně, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu, resp. závěry posudkové komise.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, avšak žádné náklady jí nevznikly. Žalované náhrada nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 1. 6. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce